

[Hanne Reintoft.]

steren om det, er det vel bl. a. dér, man skal til at bruge moderne cybernetiske teorier, for at det kan betale sig og gå gnidningsløst.

Det er ligeledes ud fra helt selvfølgelige politiske synspunkter, jeg gerne vil have ministerens tilsagn om, at han ikke vil bruge bestemmelserne i § 53, stk. 7, på en sådan måde, at priserne for transport med f. eks. S-tog her i hovedstadsområdet og i nærtrafikken ved flere større købstæder bliver beregnet på den for statsbanerne tilsyneladende mest fordelagtige måde. Bliver det endnu dyrere at benytte offentlige kollektive trafikmidler, frister man endnu flere til at anskaffe sig en bil til den daglige transport fra hjem til arbejdsplads, hvilket samfundsmæssigt er kostbart, da det ikke alene betyder yderligere import af biler, hvilket forøger Danmarks forbrug af fremmed valuta, men bilerne betyder også krav om udbygning af vejnet, om gadegennembrud og om parkeringspladser i byerne.

VS går ind for den bedst mulige udbygning af den kollektive trafik; den skal være så god, at den betragtes som mere behagelig at benytte end egen eller private transportmidler. Og den kollektive trafik skal være så billig, når det drejer sig om transport til og fra hjem og arbejdsplads, at udgifter hertil ikke påvirker familiernes budget i urimelig grad. Vi ønsker ikke disse udgifter sat i vejret, men snarere nedsat for de almindelige mennesker, men derimod vil vi gerne tilsige ministeren vor støtte, hvis han beder om penge til at klare de fornødne forbedringer af statsbanernes materiel og de fornødne personalemæssige foranstaltninger, for at arbejdet kan være tilfredsstillende og sikkerheden imødekommet.

**Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg):** Jeg siger tak for velvillig behandling fra, jeg tror, jeg har lov at sige alle ordførernes side. Der er jo fra mange sider nævnt det, jeg også selv har nævnt i min fremsættelse, hele problemet omkring § 53, stk. 3, og jeg vil da gerne uddybe mine synspunkter en lille smule nærmere med hensyn til dette spørgsmål.

Min indvending mod en bestemmelse af den art er netop, at den meget nemt kunne

blive opfattet som og i praksis bliver benyttet sådan, at den blev en dyrtidsregulering, og i så fald ville jeg ikke synes om den. Jeg lægger mærke til, at det for praktisk talt alle ordførere er gået netop på den måde, at når man læser paragraffen, går man ud fra, at det er et forslag om dyrtidsregulering af takster, og det er altså netop derfor, jeg er ængstelig for den.

Det er ikke det, der var meningen, og det er egentlig heller ikke det, der står, men jeg indrømmer, at det meget nemt kan blive brugt sådan, og så er jeg også betænkelig. Det, der står, er jo nemlig simpelt hen det, at hidtil har man haft den, efter min opfattelse i hvert tilfælde, alt for besværlige fremgangsmåde, at når der skulle ske ændringer i taksterne, skulle man igennem en hel lovgivning. Det behøvede ikke at være på grund af prisstigninger, der er jo også andre grunde, og man skal ikke ændre taksterne, hver gang priserne er steget, for så har man jo overhovedet ikke noget som helst ud af at lave rationalisering, eller har tilsyneladende ikke fået noget ud af det. I øjeblikket og indtil nu har det altså været sådan, at man skulle igennem en hel lovgivning, noget, som i virkeligheden fører til en mindre rationel tilrettelægning også af taksterne, det må man ikke glemme; det virker jo tilbage. Hverken statsbanerne eller jeg har villet være så fordringsfulde, at vi ville foreslå, at det simpelt hen blev lagt i ministerens hånd ud fra den betydning, at det var et forretningsmæssigt foretagende. Jeg tror heller ikke, at det ville få tilslutning i folketinget, og dette er altså et forsøg på at finde den mellemløsning, der ligger i, at ministeren skal kunne foretage ændringer inden for en vis ramme, og hvis ændringen går ud over denne ramme, må det være et lovgivningsanliggende.

Jeg er altså, som jeg har sagt i fremsættelsestalen, helt åben over for en anden og måske mere fornuftig og praktisk løsning end den, der her er foreslået. Jeg er meget glad for, og jeg har indtryk af, at man fra ordførernes side i og for sig er enig om, at vi skal finde en smidigere måde at gøre det på, og så vil jeg da gerne sige, at der lå i dette, at der blev lagt et loft, ligesom et ønske fra min side om at sige, at der skal